

харова и бързамъ да го обнародвамъ съ малки поправки въ редакцията му. Това прѣбързано обнародване, надѣвамъ се, ще принесе своята полза. Отъ една страна то ще послужи йоще единъ пътъ за практическо опжтване, за образецъ на събирателитѣ, които сж се заловили съ тая колкото тежичка, толкова важна и полезна работа, отъ материалитѣ на която ще може да се състави единъ систематически сборникъ на Българскитѣ правни обичаи.“

Трудно и бавно отиваше подкачената отъ менъ работа. Благодарение само на лични и многократни молби къмъ едни и сщи лица едвамъ успѣхъ да събера една часть отъ онова, което желяехъ. По цѣлата моя програма най-послѣ получихъ отъ нѣколко мѣста отговори. Като се надѣвамъ съ врѣме да допълнѣхъ сборката си, намислихъ да наредѣ за сега първата ѣ часть *по семейното право*, ако тя йоще и да има нужда отъ нѣкои допълнения.

Въ тая часть влизатъ отговори получени или събрани отъ слѣдующитѣ мѣста: Ахж-Челебийско, Добричъ, Евджилери, Еленско, Казанлъшко, Копривщица, Лѣсковецъ, Македония, Руссчукско, Старо-Загорско, Т.-Пазарджикско, Хасковско и Хисарско.

1) *Ахж-Челебийско*. — Подъ Ахж-Челебийско се разбира тѣ мѣстата и селата въ коритото на рѣка Арда въ южната часть на Родопитѣ. Обичаитѣ сж записвани отъ Хр. П. Константинова, корреспондентъ на в. „Марица“ отъ София, уроженецъ Ахж-Челебийски и стенографъ на Народното Събрание въ София. Обичаитѣ се касаятъ главно до непотурченитѣ българи въ коритото на р. Арда. У Ахрянитѣ (потурченитѣ българи) има нѣкакви различия въ правнитѣ обичаи, промѣненія станжли макаръ и подъ слабото влияние на исляма. Така, напр. старитѣ обичаи по домакинството останжли сж непоктнати, когато обичаитѣ при годежъ и женидба сж съвършенно изоставени по простата тѣзи причина, че ислямътъ запрещава явнитѣ (публични) церемонии и излаганието на невѣстата прѣдъ обществото. Тукъ сми длѣжни да кажемъ, че споредъ свидѣтелството на нашия почитаемъ корреспондентъ — събирателъ въ Ахж-Челебийско и другадѣ, има таквизъ „Ахрянски села,“ гдѣто потурчаванието въ нищо не е измѣнило старонароднитѣ обичаи, гдѣто хорото се играе, многоженството се счита за грѣхъ и има се за грѣхота, ако не се колятъ курбани на старитѣ черковища и „грамади“ (могили,